

ting er jo meget vanskelige at bevise, når der sjældent direkte bliver givet den begrundelse, at arbejdsgiveren ikke selv ønsker det, men arbejdsgiveren siger, at han er bekymret for, at kunderne ikke ønsker det.

Jeg har også været ude for tilfælde, hvor en arbejdsgiver har sagt, at hans medarbejdere ikke ønskede en fremmed inden for dørene. Det konkrete eksempel har jeg siden tjekket, idet jeg har spurgt de pågældende svende, og de har sagt, at sådan har de aldrig ytret sig, så her var der ingen tvivl om, at det var mesterens egen indstilling, der begrundede afslaget. Så jeg har konkrete eksempler.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg må blot konstatere, at det kan jeg ikke tage som konkrete eksempler.

Ole M. Nielsen (KRF):

Der er så mange af den slags historier i den seneste debat, og man behøver ikke sætte navne på, men det er jo ikke kun arbejdsgiverne og kunderne, der er problemet. Jeg fortalte, da vi i april måned 1999 havde debatten om B 108, om en virksomhed, hvor svendene ikke ville arbejde sammen med den indvandrer, som mesteren ville ansætte. Sådan kan det også hænge også sammen, og den slags historier har vi også hørt flere af, og dem er der desværre alt for mange af. Der er brug for initiativer på området, og derfor har vi selvfølgelig også en positiv holdning til forslaget fra SF.

Ministeren berettede om en hel del beslutninger, der er truffet for at løse de problemer, og om initiativer, der er sat i gang, osv., Vi har også, så sent som da vi fastlagde satspuljefordelingen i november-december, afsat flere penge, der skulle medvirke til at løse problemerne, men vi må jo konstatere, at alt i alt har det hjulpet for lidt.

Til den ende ønsker vi også – og jeg håber, det også er regeringens målsætning med det, den lancerede i går – at indvandrere og flygtninge deltager i arbejdslivet på lige fod med andre borgere, og at udviklingen kan overhale beslutningsforslaget fra SF indenom. Det har jeg desværre ikke så store forhåbninger om, men ellers er jeg helt tilfreds med det, regeringen vil på området. At det skulle kunne løse alle problemer, er der vel ingen der tror, men at det kan bidrage væsentligt til det, kan jeg desværre også være i tvivl om.

Det er svært, for det er jo gamle skader, vi arbejder med. Vi har simpelt hen være for dårlige til det, velsagtens fordi det var de fremmede, som vi sendte bud efter som fremmedarbejdere i sin tid, der først røg ud, da vi i en periode havde en for stor arbejdsløshed.

Hele den negative udvikling, den negative holdning og den negative debat, vi har i øjeblikket, har jo også noget at gøre med, at vi sammenblander problemerne med anden- og tredjegenérationsindvandrere, flygtninge, nye indvandrere, dem, der kommer herop ved familiesammenføring, osv. Alle de problemer blander vi sammen i én stor gryde og får en masse negative historier ud af det, og det er nok mere væsentligt end konkrete administrative besværligheder, sådan som beslutningsforslag ellers prøver at lægge op til.

Jeg er bange for, at det nok mere er positive historier, vi har brug for, end nye administrative bestemmelser, og det synes jeg det er vigtigt at vi hjælper hinanden med. Vi skal støtte de virksomheder, som har etniske ansatte, de butikker, hvor de arbejder, osv., og i det hele taget prøve at fortælle de positive historier, hvor pressen desværre giver alt for megen plads til de negative historier.

Der er så megen negativitet på området, at jeg bliver virkelig chokeret, når jeg kommer ud, selv hos folk, som jeg mener burde have andre holdninger til de forhold. Nu har jeg ikke deltaget i andre indvandrerdebatter her i Folketingssalen, så derfor vil jeg tillade mig at hæfte mig lidt ved det:

Jeg var ude i en forsamling for et par aftener siden, hvor en pæn, ældre pensioneret herre og jeg snakkede om de fremmede iblandt os. Han var lidt frustreret over sine egne holdninger, for han vidste egentlig godt, hvad han burde mene, men så sagde han: Vi er så heldige at have en pæn 4-værelses-lejlighed, og jeg vil godt nok nødig til at skulle dele de to eller tre værelser med nogle fremmede. Det har jeg nu heller ikke hørt, der er snakket om, men er der taget initiativ til noget i den retning? Nej, det var der godt nok ikke, men det var alligevel, som om tingene udviklede sig i den retning, mente han. Så sagde jeg til ham: Ved du hvad, jeg føler mig faktisk helt overbevist om, at hvis der på trappen uden for din dør stod nogle, som du måtte se i øjnene virkelig var i nød, ville du hjælpe dem.

Det er derfor, det er blevet en fuldstændig forkvaklet debat. Vi har nogle helt forkerte forestillinger om, hvad der er aktuelt, og der-